

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5875

гр. София, 21.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 21.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **10895** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 от Гражданскопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалбата на Х. И. Р. против Разрешение за строеж № 74/26.09.2023 г., издадено от главния архитект на район „Студентски“, Столична община.

По делото е постановено решение № 1988/26.03.2024 г., с което е отхвърлена жалбата на Х. И. Р. против Разрешение за строеж № 74/26.09.2023 г., издадено от главния архитект на район „Студентски“, Столична община и Х. И. Р. е осъден да заплати на Етажната собственост на ЖСК „Научни работници 1“ чрез управителя И. М. Б. разности по делото н размер на 900 лева.

На 11.04.2024 г. е депозирана молба по чл. 248 от ГПК от Х. И. Р. с искане за изменение на решението в частта на разностите, като се намали размерът на присъденото в полза на Етажната собственост на ЖСК „Научни работници 1“ чрез управителя И. М. Б. адвокатско възнаграждение, поради липсата на фактическа и правна сложност на делото и на основание решение на съда на Европейския съюз от 25.01.2024 г. по дело №С-438/2022 г.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК са депозираны становища от ответника и от пълномощника на Етажната собственост на ЖСК „Научни работници 1“ адв. Г., в които се посочва, че искането е неоснователно, тъй като не е направено своевременно.

Настоящият съдебен състав намира депозираната от Х. И. Р. молба по чл. 248 от ГПК за неоснователна, тъй като правото на възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК, каквото по същността си е обективизираното в молбата искане, за преклудирано. В съответствие с разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК, субсидиарно приложима на основание чл. 144 от АПК, ако заплатеното от страната адвокатско възнаграждение е прекомерно с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди възнаграждение в по-нисък размер, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за

адвокатурата. Така предоставеното право следва да бъде упражнено от страните по делото до приключване на устните състезания пред съответната съдебна инстанция. В конкретния случай безспорно се установява по делото, че оспорващият не е направил възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК в откритото съдебно заседание. Направеното за първи път искане по чл. 78, ал. 5 ГПК от оспорващия е едва с молбата за изменение на решението в частта за разноските, тоест след приключване на последното заседание, поради което се явява несвоевременно заявено, след като възможността да се прави такова искане вече е преклудирана. Всички претенции на страните, свързани с присъждане на направените от тях разноски следва да бъдат заявени до приключване на устните състезания в заседанието, в което делото е обявено за решаване.

Споделя се и възражението на адв. Г., че адвокатското възнаграждение е претендирано и присъдено в размер под минимално установения размер в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Предвид изложеното и на основание чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Х. И. Р. за изменение на решение № 1988/26.03.2024 г. в частта за разноските.

Определението подлежи на оспорване по реда на оспорване на основното решение.

СЪДИЯ: